בס"ד

יום ד', ד' במנחם אב תשנ"ז (13 באוגוסט)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

היום, בשנת 5757 לחורבן, יורשו היהודים מחדש.

וברוח נחמה, לחמ"ש אנו בפרקי אבות, פרק ה', משנה ג':

עשרה ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש:

- לא הפילה אישה מריח בשר הקודש
- ולא הסריח בשר הקודש מעולם
- ולא נראה זבוב בבית המטבחי"ם
- ולא אירע קרי לכהן הגדול ביום הכיפורים
- ולא כיבו גשמים אש של עצי המערכה.
- ולא נצחה הרוח את עמוד העשן
- ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים
- עומדים צפופין ומשתחוים רווחים
- ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם
- ולא אמר אדם לחבירו: צר לי המקום שאלין בירושלים.

על חורבן סדרך, שהגיע לשיאו בתשעה באב:

קבוצות קבוצות יבואו הגולים לצרכם, קבוצות קבוצות ויקבוצות קטנות שקדמו לבני הגאולה והאחרונה שבים ב באב. רובן של קבוצות אלה יבואו ב-3 השבועות של "בין המצרים". ואצ"ו, שימים אלה הם ימי אבל ובכיה לחורבן על בית המקדש שנשרף ועל אלף ישראל שנתרבה, ואסורים הימים בשירה ובנגינה, אפי"כ, הורו חכמי הדור הוראת שעה שכל הגואלים מהגלה של מעלים בפי' שיר יבואו עמם, והמנגנים יבואו בראש הגולים וינגנו בכליהם לעודדם את רוח העם ולהפיג בהם תקוה ובטחון באלוקיהם שלא יעזבם ולא ישכחם לעולם... וכך ללמד את העם שאין אנו מבכים את הגלות לעולם. אין אנו בכי אלא על באתנו מחורבן בפרך.

יום נעים!